

ΜονΠρωτΧαλκιδ 474/1993

Σύμβαση παροχής ηλεκτρικού ρεύματος. Καταγγελία. Αξίωση. Η ΔΕΗ υποχρεούται σε παροχή ηλεκτρικού ρεύματος σε κάθε αντισυμβαλλόμενο της (θετική παροχή) και να μη διακόπτει την ηλεκτροδότηση, όσο διαρκεί η μεταξύ τους σύμβαση (μη αυτοτελής παρεπόμενη υποχρέωση προς παράλειψη).

(...) I. Ο αιτών επικαλείται επείγουσα περίπτωση και ζητεί να ρυθμισθεί προσωρινώς η κατάσταση, προκειμένου να υποχρεωθεί η καθ' ης (ΔΕΗ) να μην διακόψει την ηλεκτροδότηση του καταστήματος του αιτούντος, όπως απειλεί. Και τούτο, διότι η τελευταία ισχυρίζεται πως ο αιτών της οφείλει, από την κατανάλωση ηλεκτρικού ρεύματος για το χρονικό διάστημα Φεβρουαρίου 1986 - Μαρτίου 1991, ποσό δρχ. 5.006.833, ενώ η οφειλή αυτή δεν υφίσταται και, γι' αυτό, αρνείται να την εξοφλήσει. II. Απαραίτητη προϋπόθεση για να ευδοκιμήσει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και υπό τη μορφή προσωρινής ρύθμισης της κατάσταση, (ΚΠολΔ 731, 732), είναι η ύπαρξη ασφαλιστέας αξίωσης (Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 682, παρ.8, σελ. 39-43 και άρθρο 692 παρ. 4.2.1, σελ. 115. Ο ίδιος, τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, σελ. 14-21 Κεραμέας-Πολυζωγόπουλος, Τα ασφαλιστικά μέτρα στο Ελληνικό Αστικό Δικονομικό δίκαιο, στο συλλογικό έργο "Η δραστηριότητα της δικαιοσύνης", έκδοση Ι.Δ.Μ.Ε., παρ. 3.3.1, σελ. 258/9, ΜΠρΑθ 15611/1989 Δ 21.874. ΜΠρΑθ 15045/1989 Δ 21.147 και 229. ΜΠρΑθ 10495/1982 Δ 14.48). Στην υπό κρίση περίπτωση, αξίωση του αιτούντος να μην προβεί η καθ' ης σε καταγγελία της σύμβασης ηλεκτροδότησης (= να μη διακόψει την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος), δεν προβλέπεται στο νόμο. Ο αιτών αντλεί από τη σύμβασή του με τη ΔΕΗ, αξίωση για θετική μόνο παροχή: Η αντισυμβαλλομένη του είναι υποχρεωμένη να του παρέχει ηλεκτρικό ρεύμα, επί όσο διαρκεί η εν λόγω σύμβαση. Σε κάθε υποχρέωση προς θετική παροχή περικλείεται λογικά και η υποχρέωση προς παράλειψη κάθε ενέργειας η οποία είναι αντίθετη προς την επιχειρητέα πράξη, διότι ματαιώνει το προσδοκώμενο αποτέλεσμα (Τσιριντάνης, ΕρμΑΚ. άρθρο 287, Νο 43-47, Αστ. Γεωργιάδης, ΕνοχΔ. Γεν. Μέρος, παρ. 3 (I, 2), σελ. 61-62. Μπαλής, ΕνοχΔ, παρ.6, Φουρκιώτης, Ελληνικό ΕνοχΔ, παρ. 17 (α) II, σελ. 171). Στην προκειμένη περίπτωση, στην ανωτέρω υποχρέωση της ΔΕΗ για θετική παροχή, αντιστοιχεί και μία αρνητική (προς παράλειψη): η υποχρέωση της ΔΕΗ να μην διακόπτει την ηλεκτροδότηση. Αυτή όμως η υποχρέωση (η λεγόμενη μη αυτοτελής παρεπόμενη υποχρέωση προς παράλειψη, που προβάλλεται εδώ ως ασφαλιστέα αξίωση του αιτούντος), δεν έχει αυτοτελή υπόσταση, αφού - όπως ήδη λέχθηκε - αποτελεί την άλλη πλευρά της υποχρέωσης για θετική παροχή. Συνεπώς ο αιτών δεν έχει προστατεύσιμη αξίωση (βλ. Τσιριντάνη, όπ.π. άρθρο 287, Νο 49. Γεωργίου, Η αξίωση προς παράλειψη και η προσωρινή δικαστική προστασία της, Δ 24, σελ. 398

επ. και ιδίως παρ. 1.8). Κι αφού δεν υφίσταται προστατεύσιμη αξίωση, δεν δίδεται ούτε ασφαλιστικό μέτρο (βλ. ενδεικτικά: ΜΠρΧαλκ 336/1992 ΕλλΔνη 33. 1513, ΜΠρΧαλκ. 247/1991 ΕλλΔνη 33,1511, ΜΠρΑρτας 741/1990 ΕλλΔνη 33. 216, ΜΠρΠειρ 1860/1988 ΕλλΔνη 30. 384= ΕΕμπΔ 40.425, ΜπρΑθ 8396/1986 Δ 18. 341, ΜΠρΑθ 10495/1982 Δ 14.48, ΜΠρΑθ 17689/1981 Δ 13,. 272 κ.α.). Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει ν' απορριφθεί, ως νόμω αβάσιμη.